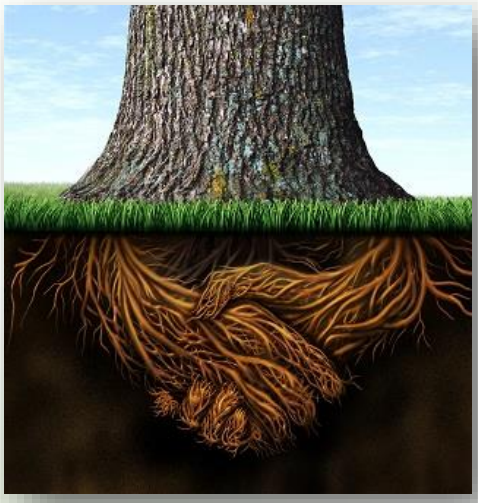

"כל כך הרבה עצים יש בעולם
אץ תחת איזה עץ לשבת,
שהצל יפול עלי כולו
ויהיה לי טוב..."

(עצים / אריק איינשטיין)

להשאיר / שלמה טנאי

לֹא לוֹמַר אֶת הַכֹּל
גַּם הָעֵץ אוֹמֵר רַק גֶּזַע וְעָלִים
וּמַשְׁאִיר שָׁרָשִׁים בָּאַפֵּלָה
לֹא לַעֲבֹר כָּל הַגְּבוּלוֹת
גַּם אֱלֹהִים מְסַפֵּר רַק שֶׁמֶשׁ,
רֻחַ וְכוֹכָבִים
וּמַשְׁאִיר יְקוּמִים
מֵעֵבֶר לְמַכְאוֹבֵי–הַדַּעַת.
לֹא לְפָרֵשׁ אֶת הָאָדָם עַד תֹּם.

עידית ברק /...

הַאִם אַתָּה מְרֻצֶּה ?
שָׁאַלְתִּי אֶת הָעֵץ
אֵינֶנִּי חוֹשֵׁב עַל זֶה
עָנָה
אֲנִי צוֹמֵחַ

עַל שֶׁנָּטַעַתְּ בִּי //אמיר גלבוע

עַל שֶׁנָּטַעַתְּ בִּי שׂוּב עֲצִים יְרוּקִים
וּמַפָּכָה תּוֹכִי מַעְיָנוֹת
וְשָׁרְשַׁי בְּשֹׂרָשַׁיִךְ דְּבוּקִים
שׂוּב אוֹכַל אֶת שְׁמֵי לַהֲגוֹת
בְּיָמִים אֲרֻכִּים
וּשְׁמֵךְ בַּלֵּילוֹת כַּפְּסָגוֹת
לִצְלִילוֹת רַעְיוֹנַי וְדִמְיוֹנַי
שֶׁיַּחַד חֲבוּקִים
שׂוּב בָּאִים מִן הָרְחוֹקִים וְהָעֲמֻקִים
לְהַלֵּל דְּמוּתֵךְ וְאֶל יֵשֵׁךְ לִסְגֹּד
וּלְקָבְעָם חֻקִּים
בְּמָקוֹם הַמָּחוֹקִים –
וְהֵם הַשְּׁלֵמוּת

לאו כברוש / יהודה עמיחי

לאו כברוש,

לאו דווקא אותה, לאו כולו,

אולאו כפשוטו, באופני יציאות מהירות -ירוקות,

להיות מוסתר כהרבה ילדים במשחק

ואוחד מחפש.

לאו כעצר היחיד,

כבן–קיש, שמצאוהו רבים

ושוב אותו למלך.

אולאו כעשב מהרבה מקומות

מעניק רבים, להתחלחל, להיות שתוי

פיות רבים להיות נשום

כאוויר עשנה ומפוצר כפריחה בשדיה

שני יסודות / זלדה:

הַלֶּהָבָה אוֹמֶרֶת לַבְּרוֹשׁ

כַּאֲשֶׁר אֲנִי רוֹאָה

כַּמָּה אַתָּה שַׁאֲנָן

כַּמָּה עוֹטֶה גְּאוֹן

מַשֶּׁהוּ בְּתוֹכִי מִשְׁתּוֹלֵל

אֵיךְ אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת הַחַיִּים

הַנּוֹרָאִים הָאֵלֶּה

בְּלִי שֶׁמֶץ שֶׁל טֵרוּף

בְּלִי שֶׁמֶץ שֶׁל רוּחָנִיּוּת

בְּלִי שֶׁמֶץ שֶׁל דְּמְיוֹן

בְּלִי שֶׁמֶץ שֶׁל חֵרוּת

בְּגַאֲוָה עַתִּיקָה וְקוֹדֶרֶת.

לוּ יָכֹלְתִּי הָיִיתִי שׁוֹרֶפֶת

אֶת הַמִּמְסָד

שֶׁשְּׁמוֹ תְּקוּפוֹת הַשָּׁנָה

וְאֶת הַתְּלוּת הָאֲרוּרָה שֶׁלְּךָ

בָּאֲדָמָה, בָּאֲוִיר, בַּשֶּׁמֶשׁ, בַּמָּטָר וּבַטַּל.

הַבְּרוֹשׁ שׁוֹתֵק,

הוּא יוֹדֵעַ שֶׁיֵּשׁ בּוֹ טֵרוּף

שֶׁיֵּשׁ בּוֹ חֵרוּת

שֶׁיֵּשׁ בּוֹ דְּמְיוֹן

שֶׁיֵּשׁ בּוֹ רוּחָנִיּוּת

אַךְ הַשַּׁלְהֶבֶת לֹא תָּבִין

הַשַּׁלְהֶבֶת לֹא תַּאֲמִין.

דְּמְיוֹן / עידית ברק

תַּחְשְׁבִי שֶׁאַתְּ עֵץ
גַּם עֵצִים מִתְכּוֹפְפִים בָּרוּחַ
אֲבָל בֵּין הָעֲנָפִים
עוֹמְדוֹת הַצִּפֳּרִים וְשָׁרוֹת

לאה גולדברג
עֵץ

וְהוּא בְּקַלּוּת יִשָּׂא
פְּרִיחָתוֹ הַכְּבֵדָה.
יָאָה לוֹ תִּפְאַרְתּוֹ.
בְּאֵין גַּאֲוָה
יִלְבַּשׁ הוֹד־אָבִיב.
וְהָאֹשֶׁר פָּשׁוּט -
כְּחוֹבָה.